

Sygn. akt: III U 97/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 29 listopada 2012r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

M. W. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29.11.2012r. znak (...), którą tą decyzją Zakład odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołujący nie zgadzał się z opinią Komisji lekarskiej ZUS, jego zdaniem schorzenia jego organizmu uzasadniają zasadność przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

W **odpowiedzi na odwołanie** ZUS wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że stanowisko organu rentowego podyktowane było orzeczeniami Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS, w których ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy zarobkowej.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

M. W. w dniu 29.08.2012r. zwrócił się do Oddziału ZUS z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS celem ustalenia stopnia niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 22.10.2012r. stwierdził, że M. W. nie jest niezdolny do pracy.

Ubezpieczony nie zgodził się z tym orzeczeniem i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS, która to Komisja w swoim orzeczeniu z dnia 23.11.2012r. również nie uznała M. W. za niezdolnego do pracy.

W oparciu o powyższe orzeczenia ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmawiającą M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Odwołanie M. W. uzależnione było od ustalenia czy jest on niezdolny do pracy i czy niezdolność ta ma charakter trwały lub okresowy.

W celu ustalenia tych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii i medycyny pracy.

Biegli sądowi po analizie dokumentacji medycznej odwołującego oraz przeprowadzeniu badania jego osoby rozpoznali u niego schorzenia w postaci choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa i stawów - bez objawów korzeniowych, rozciągowych oraz bez upośledzenia funkcji narządu ruchu, łuszczycę, stan po przebytych odmrożeniu obu rąk w lutym 2011r., nadciśnienie tętnicze w wywiadzie oraz przewlekły nieżyt żołądka.

Zdaniem biegłych odwołujący się jest zdolny do pracy bez kontaktu z czynnikami drażniącymi skórę.

Biegli uznali, że odwołujący posiadający wykształcenie podstawowe jest w dość dobrym stanie zdrowia psychofizycznym z wydolnym układem krążenia. Ubezpieczony wymaga leczenia dermatologicznego ze względu na nasilenie zmian łuszczykowych, zwłaszcza na skórze rąk i twarzy. Biegli zwrócili też uwagę, że konieczne jest zaprzestanie palenie papierosów z uwagi na przewlekłe zapalenie żołądka i niedobór wagi ciała.

Zdaniem biegłych choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa jest bez istotnego ograniczenia ruchomości, bez dodatknych objawów rozciągowych i nie powoduje niezdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Od powyższej opinii Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wnosił żadnych uwag i zastrzeżeń, natomiast odwołujący w dniu 22.04.2013r. przedstawił dodatkową dokumentację medyczną dotyczącą jego stanu zdrowia.

Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnych biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii celem ustalenia czy odwołujący się jest osobą niezdolną do pracy i ewentualnego charakteru tej niezdolności.

Drugi zespół biegłych sądowych z zakresu neurologii i ortopedii, po analizie dokumentacji medycznej oraz przeprowadzeniu badania odwołującego rozpoznał u niego schorzenia w postaci choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa i stawów bez deficytów neurologicznych z miernym upośledzeniem funkcji narządu ruchu, łuszczycę, nadciśnienie tętnicze w wywiadzie oraz przewlekły nieżyt żołądka.

Biegli neurolog i ortopeda uznali, że aktualny stopień zaawansowania schorzeń daje podstawy do uznania odwołującego się za zdolnego do pracy zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi.

Biegli na podstawie badania podmiotowego oraz analizie dokumentacji medycznej i akt sprawy nie stwierdzili istotnego naruszenia sprawności narządu ruchu w stopniu uzasadniającym zaliczenie M. W. do osób niezdolnych do pracy.

Do powyższej odwołujący w dniu 19.06.2013r. złożył zastrzeżenia, wskazał, że zgodnie z wynikami badań lekarskich, które otrzymał dopiero po przeprowadzeniu badania przez biegłych sądowych wykryto u odwołującego zwężenie przestrzeni międzykręgowych L3, L4 oraz zwapnienie w aorcie brzusznej z możliwością tętniakowego poszerzenia 35 mm. Odwołujący wnosil o uwzględnienie tych wyników przy ocenie jego stanu zdrowia i zdolności do pracy.

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych sądowych neurologa i ortopedy, którzy w sporządzonej opinii uzupełniającej nie uznali M. W. za niezdolnego do pracy.

Biegli, w odpowiedzi na zarzuty odwołującego po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy oraz analizie dokumentacji medycznej ubezpieczonego i analizie jego zarzutów dotyczących ich wcześniejszej opinii podtrzymali swoje wcześniejsze spostrzeżenia. Biegli w dalszym ciągu podtrzymali swoje stanowisko, że odwołujący jest zdolny do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Biegli wskazali, że nowo przedstawione wyniki badań wskazują na wyrównanie lardozy lędźwiowej, zwężenie przestrzeni międzykręgowej L3/L4 i niesymetryczne L4/L5 z osteofitozą krawędziową trzonów kręgow, ponadto na zwapnienia w aorcie brzusznej z możliwością tętniakowego poszerzenia tętnicy biodrowej wspólnej szerokości 35 mmm.

W przedstawionych badaniach RTG nerwy czaszkowe są bez odchyień. Biegli podnieśli że, napięcie i siła mięśniowa kończyn górnych jest prawidłowa, odruchy ścięgniste i okostnowe żywe, symetryczne. Czucie głębokie i powierzchniowe prawidłowe. Na skórze odwołującego zwłaszcza w okolicach czoła, dłoni, stawów kończyn dolnych zmiany o charakterze łuszczykowym. Chód naprzemienny, wydolny, sprawny nieco spowolniały. W kończynach dolnych siła mięśniowa, napięcie mięśniowe i czucie powierzchowne oraz głębokie zachowane prawidłowo. Kręgosłup lędźwiowy z ograniczeniem jego ruchomości we wszystkich zakresach ruchów stopnia miernego. Objawy oponowe, korzeniowe i patologiczne ujemne. Próby zbornościowe prawidłowe, prawidłowa próba Romberga

Zdaniem biegłych istniejące odchylenia wskazane w badaniach świadczą o chorobie zwyrodnieniowo- dyskopatycznej kręgosłupa 1-s. Stwierdzone w badaniu radiologicznym zmiany mają odzwierciedlenie w badaniu przedmiotowym w postaci ograniczenia ruchomości kręgosłupa 1-s, stosownie do wieku i współistniejących schorzeń. Biegli nie stwierdzili objawów o charakterze korzeniowym czy dyskopatycznym. Zdaniem biegłych powyższe świadczy jedynie o upośledzeniu funkcji narządów ruchu w stopniu nie kwalifikującym odwołującego za niezdolnego do pracy.

Biegli stwierdzili ponadto, że odchylenia w aorcie brzusznej wymagają dodatkowych badań radiologicznych oraz ewentualnie konsultacji chirurga naczyniowego.

M. W. w swoim piśmie z dnia 5.11.2013r. podniósł, że nadal nie zgadza się z opinią uzupełniająca biegłych sądowych. Odwołujący uskarżał się, że badania przez biegłych trwały krótko i polegały jedynie na wywiadzie przeprowadzonym przez lekarza.

Sąd w oparciu o przedstawione opinie biegłych sądowych, zarówno pierwszego jak i drugiego zespołu oraz opinii uzupełniającej drugiego zespołu biegłych uznał, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy zarobkowej.

Sąd oparł się w całości na opiniach biegłych. Zespoły biegłych zgodnie rozpoznali schorzenia odwołującego i zgodnie z orzeczeniami Lekarza Orzecznika jak i Komisji Lekarskiej ZUS uznali, że ich stopień zaawansowania nie daje podstaw do uznania M. W. za niezdolnego do pracy. Sąd uznał opinie biegłych za spójne i logiczne, wnioski wyciągnięte

przez biegłych znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Pomimo, że dopiero uzupełniająca opinia biegłych neurologa i ortopedy oparta została na kompleksowo zgromadzonym materiale dowodowym każda opinia jest zgodna w najważniejszej kwestii czyli braku niezdolności do pracy odwołującego.

Ubezpieczony nie zgadzał się z żadną z powyższych opinii jednak należy mieć na uwadze, że zadaniem biegłych nie jest sporządzenie i wydanie opinii zgodnej ze stanowiskiem strony, a jedynie wydanie rozstrzygnięcia w kwestiach spornych wymagających wiedzy specjalistycznej.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Podkreślić należy, że wydane one zostały niezależnie od siebie, przez dwa zespoły biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne. Biegli, występujący w sprawie, wydali opinie, poparte logiczną argumentacją, z której wynika, że stan aktualny stan zdrowia odwołującego nie czyni go, nawet częściowo, niezdolnym do pracy. Odwołujący się zgłaszał zastrzeżenia do opinii biegłych, jednakże Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony, tak długo aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 kwietnia 2013 r., III AUa 47/13, LEX nr 1306041)

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalono odwołanie.